

EEN VISIOEN VAN SCHADUWEN

WARRIOR CATS 3

VERSPLINTERDE HEMEL

EEN VISIOEN VAN SCHADUWEN

WARRIOR CATS 3

VERSPLINTERDE HEMEL

ERIN HUNTER

vertaald door **Pauline Akkerhuis**

P E L C K M A N S

Met speciale dank aan Cherith Baldry

WarriorCats - Serie 5: Een visioen van schaduwen
Versplinterde hemel
Erin Hunter

Vanaf 10 jaar

© 2023, Erin Hunter en Pelckmans Uitgevers nv
pelckmans.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Oorspronkelijke uitgave: *Warriors: A Vision of Shadows – Shattered Sky*
© 2017 Working Partners Limited
Serie gecreëerd door Working Partners Limited
www.warriorcats.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopierechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

Vertaling: Pauline Akkerhuis
Coverafbeelding en ontwerp © Johannes Wiebel | punchdesign, using images from shutterstock.com

D/2023/0055/22
ISBN 978 94 6337 336 4
NUR 283/284

YFP Kinderen / tieners: fictie: natuur- en dierenverhalen
YFH Kinderen / tieners: fictie: fantasy
5AL Leeftijdscategorie: vanaf ca. 10 jaar

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be
 twitter.com/Pelckmans_be
 instagram.com/pelckmans.be

BESKLAUW GING sissend van woede op zijn achterpoten staan. Voordat hij op Twijgpoots rug kon springen, week ze vliegensvlug opzij en deed een uithaal naar zijn flank. Besklaus op zijn beurt sprong zo snel achteruit dat ze doel miste. Woest grommend schoot Twijgpoot op haar tegenstander af en stak haar poot omhoog om hem af te weren toen hij naar haar schouder sloeg.

Opwinding stroomde door Twijgpoot heen terwijl haar lichaam zich alle vechtbewegingen herinnerde die ze bij het trainen geleerd had. *Dit voelt als iets natuurlijks ... het voelt goed. Ik ben voor mijn Clan aan het vechten!*

DE CLANS

DONDERCLAN

LEIDER	BRAAMSTER - Donkerbruin gestreepte kater met amberkleurige ogen
COMMANDANT	KWIKLICHT - Donkerrode poes met groene ogen
MEDICIJNKATTEN	LOOFPOEL - Lichtbruin gestreepte poes met amberkleurige ogen GAAIVEDER - Grijsgestreepte kater met blinde, blauwe ogen ELSHART - Donkerrode kater met amberkleurige ogen
KRIJGERS	(KATERS EN VROUWTJESKATTEN ZONDER JONGEN) STROPELS - Goudbruine cypere kater WOLKSTAART - Langharige witte kater met blauwe ogen LICHTHART - Witte poes met oranjevlekken DOORNKLAUW - Goudbruin gestreepte kater WITVLEUGEL - Witte poes met groene ogen SPARNAALD - Lichtbruin gestreepte kater BESNEUS - Crèmekleurige kater met een stompje als staart MUISSNOR - Grijs-witte kater ROOSRIJP - Schildpadpoes SINTELHART - Grijsgestreepte poes LEEUWVLAM - Goudbruin gestreepte kater met amberkleurige ogen ROZENBLAD - Beige poes HOUTFLEUR - Donkerbruine vrouwtjeskat met verlamde achterpoten LELIEHART - Kleine, donkergrijs gestreepte vrouwtjeskat met blauwe ogen HOMMELSTREEP - Lichtgrijze kater met zwarte strepen LINDEPOEL - Wit met zilverggestreepte poes met donkerblauwe ogen Leerling - Twijgpoot (grijs poesje met groene ogen) DUIFVLEUGEL - Lichtgrijze poes met blauwe ogen

KERSEVAL - Rode vrouwtjeskat
MOLSNOR - Bruin-beige kater
SNEEUWSTRUIK - Witte, donzige kater
AMBERMAAN - Lichtrode poes
DAUWNEUS - Grijs-witte kater
STORMWOLK - Grijsgestreepte kater
HULSTPLUIM - Zwarte poes
VARENZANG - Wit met crème gestreepte kater
VOSSTREEP - Donkerbruine poes
LOOFSCHADUW - Schildpadpoes
LEEUWERIKZANG - Zwarte kater
HONINGVACHT - Wit poesje met gele vlekken
VONKVACHT - Oranjestreepte poes

MOEDERKATTEN (POEZEN DIE ZWANGER ZIJN OF VOOR JONGEN ZORGEN)

MADLIEF - Crèmekleurige langharige poes afkomstig van de paardenplaats
BLOESEVAL - Schildpadpoesje met witte vlekken die aan bloemblaadjes doen denken

OUDSTEN (VOORMALIGE KRIJGERS EN MOEDERKATTEN)

SNORRE - Gestreepte kater met een grijze snuit, voormalige eenling
GRIJSSTREEP - Langharige grijze kater
MILLIE - Kleine, zilvergrijs gestreepte voormalige poesiepoes met blauwe ogen

SCHADUWCLAN

(VLUCHTELINGEN DIE BIJ DE DONDERCLAN WONEN)

LEIDER **LIJSTERSTER** - Rossige kater
COMMANDANT **TIJGERHART** - Donkerbruin gestreepte kater
KRIJGER **TAANPELS** - Schildpadpoes met groene ogen

WINDCLAN

LEIDER	EENSTER - Bruine cyperse kater
COMMANDANT	HAASPRONG - Bruin-witte kater
MEDICIJNKAT	VALKVLUCHT - Grijsgeklekte kater; door de witte vlekken doet zijn vacht aan valkenveren denken
KRIJGERS	NACHTWOLK - Zwarte poes Leerling: Vlekpoot (bruingevelekt poesje)
	DOORNSTAART - Bleekgrijs-witte poes met blauwe ogen
	KRAAIVEDER - Donkergrijze kater Leerling: Varenpoot (grijsgestreepte poes)
	BLADSTAART - Donkergestreepte kater met amberkleurige ogen
	SINTELVOET - Grijsze kater met twee donkergrijze voetjes Leerling: Rookpoot (grijs poesje)
	BRIESPELS - Zwarte kater met amberkleurige ogen
	LEEUWERIKVLUCHT - Lichtbruin gestreepte poes
	ZEGGESTAART - Lichtbruin gestreepte poes
	TENGERVOET - Zwarte kater met een witte vlek op zijn borst
	HAVERKLAUW - Lichtbruin gestreepte kater
	VEDERVACHT - Grijsgestreepte poes
	KRASSNOR - Donkergrijze kater
	HEIDESTAART - Lichtbruin gestreepte poes met blauwe ogen
OUDESTEN	WITSTAART - Kleine witte poes

RIVIERCLAN

LEIDER	MISTSTER - Grijsze poes met blauwe ogen
COMMANDANT	RIETSNOR - Zwarte kater
MEDICIJNKATTEN	MOTVLEUGEL - Goudgeklekte poes
	WILGLICHT - Grijsgestreepte poes

KRIJGERS

MUNTVACHT - Lichtgrijs gestreepte kater

SCHEMERVACHT - Bruingestreepte poes

SCHADUWPELS - Donkerbruine poes

VISSTAART - Donkergrijze poes
Leerling - Briespoot (bruin-wit poesje)

HEEMSTNEUS - Lichtbruin gestreepte kater

BLOEMVACHT - Grijs-witte poes

KEVERSNOR - Bruin-wit gestreepte kater

KRULVEDER - Lichtbruine poes

DOPLICHT - Grijs-witte kater

REIGERVLEUGEL - Donkergrijs-zwarte kater

GLINSTERVACHT - Zilverkleurige poes
Leerling: Nachtpoot (donkergrijs poesje met blauwe ogen)

HAGEDISSENSTAART - Lichtbruine kater

VOSNEUS - Roodbruin gestreepte kater

SCHUIPELS - Zwart-witte poes

STOKVLEUGEL - Grijs-witte poes

NIESWOLK - Grijs-witte kater

VARENPELS - Schildpadkleurige poes

GAAIKLAUW - Grijs kater

UILNEUS - Bruingestreepte kater

IJSVLEUGEL - Witte poes met blauwe ogen

MOEDERKATTEN

MEERHART - Grijsgestreepte poes; moeder van Hagedissenstaarts kits:
Hazenkit, Grijskit, Bremkit en Zachtkit

OUDSTEN

MOSPELS - Bruin-witte poes met blauwe ogen

ZWERFKATTEN

(DONKERSTAARTS 'FAMILIE')

- LEIDER** **DONKERSTAART** - Gespierde, witte kater met zwarte vlekken in zijn vacht en rond zijn ogen en een lange, zwarte staart
- MEDICIJNKAT** **POELGLANS** - bruine kater met witte vlekken in zijn vacht
- DE 'FAMILIE'** **REGEN** - Langharige, grijze kater met groene ogen
- RAAF** - Langharige, zwarte poes
- KAKKERLAK** - Zilvergrijze kater
- NETEL** - Bruingestreepte kater met een langharige, piekerige vacht
- DISTEL** - Gespierde grijze kater met blauwe ogen
- NAALDSTAART** - Zilvergrijze poes met een witte vlek op haar borst
- GLANSHAAR** - Lichtrode poes
- BESKLAUW** - Slanke zwarte kater
- PIEKVACHT** - Donkerbruine kater met een bosje haar op zijn kop
- KRUIDBLAD** - Rode poes met gele ogen
- STEENVLEUGEL** - Witte kater
- SLAGSTEEN** - Bruin-witte kater
- DAUWPELS** - Crèmekleurige vrouwtjeskat
- BIJENNEUS** - Mollige witte poes met zwarte oren
- SCHROEIVACHT** - Donkergrijze kater met een gescheurd oor
- BESSENHART** - Zwart-witte poes
- KLAVERVOET** - Grijsgestreepte poes
- RIMPELSTAART** - Witte kater
- MUSSTAART** - Robuuste bruingestreepte kater
- MISTWOLK** - Bleekgrijze poes met een piekerige vacht
- BERKENBAST** - Beige kater
- LEEUWENOOG** - Lichtbeige poes met amberkleurige ogen

LEIVACHT - Grijsze kater

GRASHART - Lichtbruin gestreepte vrouwtjeskat

DENNEUS - Zwarte vrouwtjeskat

VIOLPOOT - zwart-wit poesje met gele ogen

MOEDERKATTEN **SNEEUWBES** - Zuiver witte poes met groene ogen; moeder van Schroevachts kits: Kegelkit (grijswit katertje), Meeuwkit (wit poesje) en Varenkit (grijsgestreept poesje)

OUDSTEN **EIKENVACHT** - Kleine bruine kater

RATSTREEP - Bruine kater met een lang litteken over zijn rug

PROLOOG

DE ONDERGAANDE ZON wierp een vloedgolf van gouden licht over de met gras begroeide holte. Knipperend tegen de verblindende stralen keek Elshart in het rond om uit te vinden waar hij was. Hij kon zich niet herinneren dat hij deze plek ooit eerder gezien had. Met een steek van ongerustheid vroeg hij zich af of hij uit het Dondergebied was gedwaald.

Op de bodem van de holte, tussen bosjes uitgeschoten struiken, glinsterde een kleine poel. Toen Elshart beter keek, ontdekte hij een groep katten die in de beschutting van het struikgewas bij elkaar gekropen zat. Tussen hen in lag een zilvergestreept poesje uitgestrekt. Ze kwam hem bekend voor.

Aarzelend daalde Elshart de helling verder af. 'Gegroet!' riep hij. 'Kunnen jullie me vertellen waar ...?'

Zijn stem stierf weg toen geen van de katten reageerde. Het leek alsof ze hem noch konden zien noch horen. Er schoot een vonk van opwinding door hem heen.

Dit moet een visioen zijn! Zijn dit de katten van de HemelClan? Popelend om te ontdekken wat zijn visioen

hem wilde vertellen, trippelde Elshart dichter naar het bosje struiken toe. Het viel hem op dat de grassprietten niet doorbogen onder zijn pootstappen.

Eenmaal in hun buurt, zag Elshart dat het zilvergestreepte poesje een lange krabwond in haar flank had. Het vlees eromheen was gezwollen en er sijpelde pus uit de wond. Ze was erg mager, haar vacht dof en haar ademhaling oppervlakkig, en haar ogen waren glazig van de koorts. Opnieuw kreeg hij dat vreemde gevoel van vertrouwdheid, alsof hij het poesje zou moeten herkennen.

Ik wou dat ik deze kat kon helpen, ging het door Elshart heen. Met kervel of goudsbloem tegen de ontsteking en wat komkommerkruidblaadjes om haar koorts een beetje te verlagen ...

Maar hij stond machteloos. Hij kon met geen mogelijkheid met deze katten communiceren of hun van kruiden voorzien. Elshart kon enkel toekijken hoe een van haar metgezellen een stukje mos in de poel doopte en het voor haar mond hield zodat ze kon drinken.

‘Is er iets wat we voor je kunnen doen?’ vroeg een van de andere katten.

Het zilvergestreepte poesje schudde vermoeid haar kop. ‘Paardenbloem of komkommerkruid zou misschien helpen’, mompelde ze. ‘Maar ik weet niet waar je dat hier zou kunnen vinden. Mijn tijd is bijna op. De ontsteking is te ernstig ... Daar kan geen kat meer iets tegen beginnen.’

Haar ogen sloten zich. Een van de andere katten boog

zich over haar heen en likte haar zachtjes over haar oren.

Elshart dacht al dat ze gestorven was, maar een ogenblik later werd ze weer wakker.

‘Ik wou dat ik jullie allemaal kon beschermen’, mauwde ze met een bevende stem vol schuldgevoel. ‘We zijn zo ver van de kloof verwijderd ... en we hebben het thuis dat de SterrenClan voor ons wenst nog steeds niet kunnen vinden.’ Plotseling schrok ze op, terwijl ze over de koppen van haar Clangenoten heen keek. ‘Spikkelwens! Heb je ons eindelijk gevonden?’

De andere katten volgden reikhalzend haar blik, maar hun ogen vulden zich met teleurstelling toen ze geen kat konden ontdekken. Elshart begreep dat het poesje hallucineerde van de koorts. De kat die haar gelikt had mauwde zachtjes: ‘Spikkelwens is er niet. Je weet dat we haar nooit meer gevonden hebben nadat we uit de kloof zijn verdreven. Ik vrees dat ze dood is.’

Een van de andere katten knikte. ‘We hebben overal naar haar gezocht.’

Elshart beseftte dat het stervende poesje hun medicijnkat was. Er klauwde medelijden voor haar Clangenoten aan zijn hart. Ze zagen er zo mager en haveloos uit, en zo te horen hadden ze veel moeite gedaan om een nieuw territorium te vinden.

Ze hebben al vreselijk veel meegemaakt, dacht hij. En hun medicijnkat verliezen zal alles nog moeilijker maken.

De naam van de vrouwtjeskat lag op het puntje van

Elsharts tong. Plotseling voelde hij dat het van levensbelang voor hem was om zich die naam te herinneren. Hij werd afgeleid toen het zilvergestreepte poesje naar adem hapte en zich overeind worstelde. Haar ogen verwijdden zich terwijl ze naar iets aan de horizon staarde. Elshart wilde zich omdraaien om te zien waar ze naar keek, maar hij kon zijn blik niet van haar gezicht losrukken.

‘Ze komen eraan ...’ fluisterde ze. Ze leek zich net te ontspannen toen ze zich weer overeind hees, met trillende poten en zwaaiende staart. ‘Jullie moeten het bloedspoor in de hemel zoeken! Volg het bloedspoor!’ bracht ze schor uit.

De inspanning had haar van haar laatste restje kracht beroofd. Terwijl ze terugzakte in het gras, gingen haar ogen knipperend dicht. Haar ademhaling vertraagde om ten slotte te stoppen.

‘Echozang!’ De katten om haar heen wierpen hun kop in hun nek en zonden angstige jammerkreten naar de hemel. ‘Echozang!’

Echozang! Elsharts vermoedens werden bevestigd. Geen wonder dat ze me bekend voorkwam – ik heb haar al eerder in een visioen gezien! En ik ken haar naam ... Zandstorm heeft het over haar gehad. Ze was de medicijnkat van de HemelClan ... wat betekent dat deze katten echt alles zijn wat er nog van die Clan over is.

Het visioen vervaagde tot een wervelende grijze mist. Terwijl de rouwende katten uit zijn zicht verdwenen, kwam Elshart tot de overtuiging dat de HemelClan nog steeds

dringend hulp nodig had – meer dan ooit nu ze zonder medicijnkat zaten.

Hij opende zijn ogen in het bleke ochtendlicht dat het leerlingenhof binnenfilterde, en bleef even stil liggen. Zijn visioen had hem er niet alleen van overtuigd dat zijn Clan de HemelClan moest helpen, maar ook dat de HemelClan absoluut iets met de profetie te maken had.

Het is tijd om in actie te komen, dacht Elshart, terwijl hij zich overeind hees en flinters mos en varens uit zijn vacht schudde. Ik ga er zo snel mogelijk met Braamster over praten. Maar ik ben bang dat dit pas na het gevecht van vanochtend zal zijn ...

HOOFDSTUK 1

KATTEN VAN alle vier de Clans verzamelden zich als één grote groep op de grens van het Schaduwgebied. Overal om haar heen hoorde Twijgpoot het geritsel van het gras terwijl hun poten erdoorheen schuifelden, en proefde ze de mengeling van hun geuren. ‘Wat veel krijgers!’ fluisterde ze. ‘Alle vier de Clans bij elkaar ...’

Rondom haar stonden de katten van de DonderClan opeengepakt. Hun fonkelende ogen en overeind staande vacht vertelden Twijgpoot dat ze klaar waren voor de strijd. Ze liet haar blik langs haar Clangenoten glijden: hun Clanleider, Braamster, met naast zich zijn commandant, Kwiklicht; Leeuwvlam, zijn spieren rimpelend onder zijn goudbruin gestreepte vacht; Wolkstaart met zijn partner Lichthart en hun dochter Witvleugel; Leeuwerikzang en zijn nestgenoten Loofschaduw en Honingvacht, trots wachtend op hun eerste kans om als krijger voor hun Clan te vechten. Twijgpoot drukte zich dicht tegen Lindepoel aan terwijl ze zenuwachtig haar klauwtjes introk en weer uitstak. Het ochtendlicht werd sterker, maar onder de bomen gingen

nog steeds schaduwen schuil, waardoor het Schaduwgebied er nog donkerder en griezeliger uitzag dan anders.

Lindepoel boog haar kop en fluisterde in Twijgpoots oor: 'Na de Grote Storm is er op Braamsters voorstel een regel aan de krijgscodes toegevoegd.' Ze straalde van trots op haar Clanleider. 'Hij zei dat iedere Clan zijn eigen geschiedenis en tradities in ere moest houden, maar dat alle Clans zich in tijden van grote nood moesten verenigen, zodat geen ervan ooit ten onder gaat. Als dit geen tijd van hoge nood is', voegde ze er grimmig aan toe, 'wat dan wel?'

'Denk je echt dat we de zwerfkatten uit het Schaduwgebied kunnen verdrijven?' vroeg Twijgpoot. Ze deed haar best om haar stem niet te laten beven, al was haar mond kurkdroog en ging haar hart zo tekeer dat ze dacht dat iedere kat het kon horen.

Lindepoel streek geruststellend met haar staart over Twijgpoots schouders. 'Je eerste gevecht is altijd moeilijk', mauwde ze. Haar zilverwitte vacht zag er keurig verzorgd uit en haar stem was vol zelfvertrouwen. 'Maar als je in mijn buurt blijft, kan ik je in het oog houden.'

Er stroomde opluchting door Twijgpoot heen. Ze knipperde haar mentor dankbaar toe. *Wat ben ik blij dat ik Lindepoels leerling ben*, dacht ze. *Ze staat altijd klaar om me te beschermen.*

'Katten van alle Clans ...' galmde Braamsters stem over de verzamelde katten. 'De tijd is gekomen om de zwerfkatten te overrompelen en ze uit het territorium van de Schaduw-Clan te gooien.'

‘Inderdaad’, mauwde Lijsterster vooraan in de menigte. De stem van de SchaduwClanleider was kalm maar duldde geen tegenspraak. Zijn rossige vacht straalde in het toenemende ochtendlicht. Zijn partner, Taanpels, stond vlak naast hem. ‘We moeten die schurken *voor eens en altijd* uitschakelen. De toekomst van de Clans hangt ervan af!’

Eenster, de leider van de WindClan, keek Lijsterster woedend aan. Met een nijldige zwiep van zijn staart mauwde hij: ‘Dat is een interessant bevel uit de mond van de kat die de schurken manenlang op zijn territorium heeft laten wonen, totdat het merendeel van zijn Clan ten slotte besloot om Donkerstaart te volgen! Misschien kun je eens ophouden, Lijsterster, bevelen uit te delen aan katten die *jouw* rotzooi opruimen!’

Lijstersters nekvacht kwam overeind en hij trok zijn lippen op in de aanzet tot een grauw. ‘Misschien kunnen WindClankatten’, reageerde hij bitter, ‘zich eens met hun eigen zaken bemoeien.’

‘Jij hebt hier onze zaak van gemaakt!’ beet Eenster hem toe. ‘Genoeg!’ Mistster van de RivierClan drong zich beheerst en met gezag tussen de twee woedende leiders in. ‘Wat voor hoop blijft er voor ons over als we onderling ruziën? Lijsterster heeft in één ding gelijk: de zwerfkatten moeten worden verdreven. Ze hebben Brempels gedood, ze hebben de SchaduwClankrijgers van hun Clan weggelokt en nu hebben ze het Schaduwgebied gestolen. Het is tijd om ons voorgoed van deze schurken te bevrijden.’

‘Precies’, mauwde Braamster bedaard. ‘Kunnen we dus alsjeblieft ophouden elkaar de schuld te geven, en samenwerken om dit doel te bereiken?’

Zijn blik gleed van Lijsterster naar Eenster en weer terug. Eenster boog berustend zijn kop terwijl Lijsterster zich afwendde, zwaar ademend en zijn vacht uitschuddend.

De aanblik van de ruziënde leiders maakte Twijgpoot nog zenuwachtiger dan ze al was. Ze had het gevoel dat haar buik vol met muizen zat die elkaars staart achterna jaagden.

‘Ben je er klaar voor?’ vroeg Lindepoel.

Twijgpoot aarzelde. ‘Ik maak me zorgen over mijn zusje’, bekende ze ten slotte. ‘Die arme Vioolpoot is nu bij de zwerfkatten, en raakt hier vast bij betrokken. Wat als ze gewond raakt?’

‘Vioolpoot is sterk en slim’, klonk opeens een nieuwe stem. Toen Twijgpoot haar kop omdraaide, zag ze dat de SchaduwClancommandant, Tijgerhart, vlak achter haar stond, naast haar Clangenoot Duifvleugel. ‘Ze redt het wel’, vervolgde hij geruststellend. ‘En geen van de katten hier zou een leerling ernstig verwonden.’

‘Dank je.’ Twijgpoot schonk de donkerbruin gestreepte kater een dankbare blik, al vertelde de zwiepende staartpunt van haar mentor haar dat zij geïrriteerd was. *Ik vraag me af waarom Lindepoel Tijgerhart niet lijkt te mogen.*

Braamster gaf een zwaai met zijn staart als teken van vertrek. Zijn spieren rimpelden onder zijn donkerbruin gestreepte vacht terwijl hij de leiding nam. Als één kat

trippelden de gebundelde strijdkrachten van de vier Clans achter hem aan door het hoge gras. In de schaduw van de bomen, hun pootstappen geluidloos op de dikke laag dennennaalden, staken ze naar het Schaduwterritorium over. Twijgpoot huiverde toen de stank van de grensmarkeringen over haar heen dreef.

Naarmate ze het kamp van de SchaduwClan naderden, verspreidden de Clankatten zich.

Maar voordat de muur van struiken rondom het kamp in zicht kwam, bespeurde Twijgpoot beweging tussen de bomen voor hen. Er kwam een patrouille tevoorschijn: vier van de SchaduwClankatten die ervoor gekozen hadden om in hun eigen gebied bij de zwerfkatten te blijven. Glanshaar liep voorop.

De vier katten bleven staan toen ze de menigte Clankatten zagen die vastberaden, met grote stappen, op hen afliep. Ze staarden ernaar alsof ze hun ogen niet konden geloven.

Glanshaar bekwam als eerste van de schrik. 'Indringers!' krijste ze. 'We worden aangevallen! Alle katten terug naar het kamp, nu!'

Ze keerde zich razendsnel om en verdween weer tussen de bomen, op de voet gevolgd door haar patrouille.

Haassprong, de WindClancommandant, keek kopschuddend naar zijn poten. 'Daar gaat onze kans om ze te overrompelen,' mompelde hij.

'Stel jullie op in je groep!' beval Braamster.

Voordat ze het DonderClankamp hadden verlaten, was

iedere kat ingedeeld bij een groep die als een eenheid zou vechten. Nu wist Twijgpoot precies waar ze moest zijn. Nog steeds zenuwachtig, en verbaasd over hoe snel alles ging, racete ze achter Leeuwvlam aan. Haar pootjes raakten de grond nauwelijks terwijl de wind door haar vacht blies. Naast haar renden Lindepoel, Duifvleugel en Tijgerhart met haar mee.

De mengelmoes van geuren van een heleboel katten vertelde Twijgpoot dat ze nu vlak bij het SchaduwClankamp waren. Op dat moment kwamen er katten uit de struiken voor hen stromen. Twijgpoots ogen werden groot toen ze zag wat een enorme groep het was nu de voormalige SchaduwClankatten zich bij de zwerfkatten hadden aangesloten. Een hartslag lang wankelde ze op haar rennende poten.

De stilte van het bos werd verscheurd door gejoel en gekrijs zodra de twee groepen katten met elkaar in botsing kwamen. Van het ene op het andere moment stond Twijgpoot oog in oog met Besklauw. Even aarzelde ze, onzeker wat te doen, totdat de vroegere SchaduwClankater grauwend zijn klauwen naar haar uitsloeg. Ze dook instinctief onder zijn uitgestrekte poot door en krabde hem over zijn buik, terwijl haar vechtlessen met Lindepoel in haar gedachten weergalmden.

Besklauw ging sissend van woede op zijn achterpoten staan. Voordat hij op Twijgpoots rug kon springen, week ze vliegensvlug opzij en deed een uithaal naar zijn flank.

Besklauw op zijn beurt sprong zo snel achteruit dat ze doel miste. Woest grommend schoot Twijgpoot op haar tegenstander af en stak haar poot omhoog om hem af te weren toen hij naar haar schouder sloeg.

Opwinding stroomde door Twijgpoot heen terwijl haar lichaam zich alle vechtbewegingen herinnerde die ze bij het trainen geleerd had. *Dit voelt als iets natuurlijks ... het voelt goed. Ik ben voor mijn Clan aan het vechten!*

Ze ging Besklauw weer te lijf, haar spieren aanspannend om op zijn rug te springen. Maar op het laatste moment steigerde de kater, draaide een halve slag en drukte Twijgpoot tegen de grond. Zijn vlammeende ogen en scherpe tanden waren minder dan een muislengte van haar gezicht verwijderd.

‘Je bent goed, leerling’, siste hij. ‘Maar niet goed *genoeg*.’

Niet in staat om te ademen onder zijn gewicht, probeerde Twijgpoot hem met haar achterpoten omhoog te duwen om zijn buik te kunnen bewerken maar de kater was te zwaar.

Wat moet ik nu doen? vroeg ze zich af, vechtend tegen de paniek.

Plotseling flitste er een zilverwitte waas door Twijgpoots gezichtsveld toen Lindepoel recht over haar heen sprong en Besklauw van haar af stootte. Hij viel met maaierende poten op de grond en Lindepoel liet haar sprong volgen door een paar felle uithalen over zijn schouders.

‘Opkrassen, vlooienvacht!’ grauwde ze.

Besklauw krabbelde overeind en nam de poten. Twijgpoot

verloor hem al snel uit het oog tussen de strijdende katten.

‘Bedankt, Lindepoel’, mauwde ze hijgend, terwijl ze zich weer overeind hees.

‘Graag gedaan’, reageerde Lindepoel haastig voordat ze naar Leeuwvlam en Duifvleugel stormde die met drie zwerfkatten in gevecht waren.

Naar adem happend nam Twijgpoot even de tijd om rond te kijken. Overal om haar heen waren katten aan het vechten. Haar stemming verbeterde zodra ze besepte dat de Clankatten aan de winnende poot waren. Ze zag hoe Braamster Regen tegen de grond sloeg terwijl Kersenval heen en weer schoot om Glanshaar keer op keer te raken. De weerstand van de vroegere SchaduwClanpoes nam met iedere hartslag af.

Twijgpoot stond op het punt zich weer in het strijdgewoel te storten toen ze Eenster opmerkte. De WindClanleider hield Donkerstaart tegen de grond gedrukt en trok onder-tussen bloederige wonden over zijn wangen. De naar adem snakkende Donkerstaart bood nauwelijks weerstand.

Eenster neemt wraak voor zijn verloren leven, vermoedde Twijgpoot.

Ze had het nog niet gedacht, of Donkerstaart hees zich overeind en wierp Eenster tegen de grond. De zwerfkat strompelde naar Eenster toe en mompelde iets in zijn oor. De ogen van de WindClanleider verwijdden zich tot een ontzette blik terwijl hij zich oprichtte en van zijn tegenstander wegweek. Nu zijn boodschap – wat die ook inhield – was

overgebracht, zakte Donkerstaart weer in elkaar. Twijgpoot zag dat zijn witte vacht onder het bloed zat van de wonden die hij overal op zijn lichaam had opgelopen.

Ze keek gespannen toe, verwachtend dat Eenster zich opnieuw op Donkerstaart zou storten en hem de genadeslag zou geven. Tot haar verbazing deinsde de WindClanleider steeds verder achteruit. *Waarom maakt Eenster Donkerstaart niet af? Dat is toch de bedoeling van dit gevecht?*

In plaats daarvan richtte Eenster zijn kop op en schreeuwde luid: ‘Katten van de WindClan! Terugtrekken! Terug naar het kamp!’

Twijgpoots adem stakte. Ze snapte niet wat Eenster – de kat die zo onverbiddelijk was geweest over het verjagen van de zwerfkatten – bezielde om zijn krijgers uit de strijd te halen.

Wat kon Donkerstaart tegen hem gezegd hebben?

‘WindClan! Terugtrekken!’ herhaalde Eenster. Twijgpoot ving nog net een glimp op van de WindClankatten die hun gevecht met de zwerfkatten afbraken, voordat ze door iets hards op haar rug werd geraakt. Ze kwam met zo’n smak op de grond terecht dat de lucht uit haar longen werd geperst. Te laat besepte ze dat ze zich op de strijd rondom haar had moeten concentreren, in plaats van naar Eenster te staren.

Elk restje van haar kracht verzamelend kronkelde Twijgpoot zich om, waarna ze Kruidblad onheilsPELLend op haar neer zag kijken. Kruidblads adem deed Twijgpoots snorharen trillen toen de vijandige poes haar klauwen in

haar schouders boorde. Twijgpoot hees zich omhoog en wist de voormalige SchaduwClanpoes van zich af te duwen zodat ze met haar achterpoten haar buik kon bewerken. Maar Kruidblad had haar nog steeds vast en boog zich voorover, haar kaken wijd uit elkaar, klaar om haar tanden in Twijgpoots keel te zetten.

Twijgpoot kromp in elkaar en zette zich schrap voor de pijn. Plotseling dook Lindepoel weer op. Ze plantte haar klauwen in Kruidblads nek en sleurde haar met geweld bij Twijgpoot vandaan.

Nadat ze Kruidblad opzij had geslingerd, dook Lindepoel in elkaar om boven op haar te springen, maar voor ze in beweging kon komen wurmde Tijgerhart zich tussen de twee poezen in en gaf Kruidblad de kans om weg te krabbelen.

Lindepoel richtte zich op en staarde hem aan. 'Wat denk je in SterrenClansnaam dat je aan het doen bent?' beet ze hem toe. 'Kruidblad is je Clangenoot niet meer. Je hoort aan onze kant te staan!'

Hij wierp een gekwelde blik op de vluchtende Kruidblad en opende zijn mond om te antwoorden. Net op dat moment stootte Leeuwvlam een woedende kreet uit. Achter hun leider aan stroomden de WindClankatten het SchaduwClankamp uit, waarna de overgebleven krijgers plotseling zwaar in het nadeel waren.

'Stop!' schreeuwde Braamster.

'Jullie kunnen ons niet achterlaten! We hadden een afspraak!' riep Mistster.

Lijsterster klauwde graspollen uit de grond, zijn vacht recht overeind van woede. ‘Verraders!’ krijste hij de vertrekkende WindClankatten na. ‘Lafaards!’

Terwijl de leiders afgeleid waren, zag Twijgpoot een van de zwerfkatten achter Mistster opdoemen. Haar buik trok samen van angst. Ze slaakte een gil, maar haar waarschuwing kwam te laat. De enorme kater schoot op Mistster af en stootte haar, in een werveling van maaiende poten, tegen de grond. Naarmate de RivierClankatten kwamen aanracen om hun leider te verdedigen, stroomden er meer en meer zwervers toe die gewelddadig naar hen uithaalden.

Lindepoel en Tijgerhart wisselden een snelle blik, hun ruzie voor het moment vergetend, en stortten zich weer in het gevecht.

Twijgpoot liet haar blik angstig over haar strijdende Clangenoten glijden. Zelfs zij, een leerling in haar eerste gevecht, zag duidelijk dat het tij gekeerd was. De Clankatten waren aan het verliezen. De WindClan was gevluht, de RivierClankrijgers bezweken onder de afranseling van de zwerfkatten, en de SchaduwClankatten schrokken er, net als Tijgerhart, voor terug om hun vroegere Clangenoten aan te vallen.

Dit is een ramp! dacht ze wanhopig. En we hadden alles zo zorgvuldig gepland! Hoe kon het zo verkeerd lopen?

Terwijl Twijgpoot zich omdraaide, zich afvragend wat ze nu kon doen om haar Clan te helpen, zag ze een kleine zwart-witte kat uit de schaduwen onder een struik tevoor-

schijn komen. 'Vioolpoot!' bracht ze ademloos uit. Haar zusje stond stil, en de twee poezen staarden elkaar aan. Twijgpoot zag dat Vioolpoot gegroeid was, maar ook vermaerd sinds hun laatste ontmoeting. Er sijpelde bloed uit een schram op een van haar oren. Tot Twijgpoots opluchting leek ze verder praktisch ongedeerd.

'Alles goed met je?' flapte Twijgpoot er na een ogenblik uit.

Vioolpoot zette grote ogen op. Ze antwoordde niet, en beide katten bleven roerloos staan. Twijgpoot wist dat ze haar aan moest vliegen, maar ze huiverde van haar oren tot het puntje van haar staart bij het idee haar zusje pijn te doen.

'Ik mis je', fluisterde ze.

Vioolpoots mond ging open alsof ze op het punt stond ook iets te zeggen, maar net op dat moment klonk er een grauw achter haar.

'Waar wacht je op?'

De langharige grijze kater, Regen, dook op vanonder dezelfde struik, gevolgd door Naaldstaart, die groter en ontzagwekkender was geworden sinds de laatste keer dat Twijgpoot haar gezien had. Naaldstaart en Regen weken uiteen en kwamen van twee kanten dreigend op Twijgpoot af. Die deinsde achteruit terwijl ze probeerde alle drie de katten in het oog te houden.

'Ze is de *vijand*', siste Naaldstaart naar Vioolpoot.

Twijgpoot kon haar oren niet geloven. *Is dit echt dezelfde kat die Vioolpoot, toen we nog kits waren, naar me toe bracht zodat we samen konden spelen?*

Regen drapeerde zijn staart over Vioolpoets schoulers. 'Wij zijn nu je familie', mauwde hij grommend.

Vioolpoets wanhopige blik schoot van Naaldstaart naar Regen en weer terug waarna ze al haar moed bij elkaar raapte. Ze sprong op haar zus af, haar uitgeslagen klauwen op Twijgpoots schouder gericht.

Een harts slag lang kon Twijgpoot haar enkel verbijsterd aanstaren. Daarna herstelde ze zich voldoende om achteruit te strompelen, buiten haar bereik. Ze had nog maar een paar stappen gezet of ze bleef met haar achterpoot in een kuiltje steken. Twijgpoot viel met een smak op haar zij, waarbij ze haar poot verzwikte. Ze gilte het uit van de felle pijn die door haar lichaam klauwde. Vioolpoot keek met ontblote tanden naar haar omlaag.

Twijgpoot wist dat ze niet meer kon vechten. Dit is het moment waarop ik met de SterrenClan ga jagen. O, Vioolpoot, hoe kan het dat we zo zijn geëindigd? Ga jij me echt de fatale slag toebrengen?

Opeens klonk er een kreet achter haar en racete Leeuwvlam haar voorbij. Haar Clangenoot stortte zich op Regen en op de twee vroegere SchaduwClanpoezen. Ze deinsden alle drie terug onder zijn woeste aanval.

Twijgpoot volgde de vluchtende gedaante van haar zus met haar blik. *Vioolpoot geeft niets meer om me, besefte ze ellendig. Ze beschouwt me als haar vijand! Ze heeft me aangevallen!*

Overal om haar heen woedde de strijd verder. Ze kon

zien dat de Clankatten werden teruggedreven, maar het raakte haar nauwelijks. Ze werd overspoeld door schuldgevoel. Twijgpoot wist dat ze in paniek zou moeten zijn over de nederlaag van de Clans. Maar het enige waar ze aan kon denken was haar zusje.

HOOFDSTUK 2

TERWIJL DE ZON achter de bomen bovenaan de holte zakte, en zijn schuine stralen het medicijnhol binnenfilterden, legde Elshart een laatste dot spinrag op Sparnaalds schouderwond. 'Je wond zal goed genezen', verzekerde hij de oudere krijger. 'Wil je een maanzaadje tegen de pijn?'

'Nee.' Loofpoel, die Twijgpoot met vers mos aan het instoppen was, draaide zich naar Elshart om. 'Die moeten we bewaren voor de katten met ernstigere verwondingen.'

'Maakt niet uit', mauwde Sparnaald. 'Zoveel pijn doet het niet. Bedankt, Elshart', voegde hij toe. 'Het komt helemaal goed met mij.' Hij baande zich een weg langs het scherm van bramen bij de ingang van het hol en trippelde het kamp in.

Elshart ging bij Loofpoel en Twijgpoot zitten. De leerling lag onrustig te dommelen in haar nest van mos en varens naast de slapende Houtfleur. Twijgpoots pluizige, grijze vacht was nauwelijks zichtbaar tussen de dikke nestbekleding. Af en toe liet ze een pijngeluidje horen.

'Ik maak me zorgen om haar', bekende Elshart. 'Haar pootje is ernstig verstuikt.'

‘Ik ben al blij dat het niet gebroken is’, reageerde Loofpoel. ‘En het stokje dat jij en Gaaiveder ertegenaan hebben gebonden zal het een beetje ondersteunen. Ze moet haar poot gewoon niet gebruiken tot de verstuiking genezen is.’

‘Dat duurt nog wel een paar dagen’, mauwde Elshart somber.

Hij maakte zich ook zorgen over de lange krabwonden op Twijgpoots flank en gezicht die hij met goudsbloem had behandeld om infectie tegen te gaan. Maar wat hem nog het meest verontrustte was de diepbedroefde uitdrukking op haar gezicht voordat ze, dankzij wat maanzaadjes, in slaap was gedoezeld. Elshart herinnerde zich haar verdriet terwijl ze hem vertelde hoe Vioolpoot haar had aangevallen. *Ik zou me net zo ellendig voelen als Vonkvacht zich tegen mij zou keren. En Vioolpoot is haar enige familie*, mijmerde hij. *Ik zal mijn uiterste best doen om voor haar te zorgen.*

Zijn gedachten werden onderbroken toen Braamster zijn kop naar binnen stak.

‘We maken ons klaar om naar de Grote Vergadering te gaan’, mauwde hij. ‘Ik wil minstens één medicijnkat mee, maar jullie mogen zelf beslissen wie van jullie drie.’

Zonder op een antwoord te wachten trok Braamster zich weer terug.

‘Jij en Gaaiveder moeten gaan’, opperde Loofpoel onmiddellijk. ‘Gaaiveder!’ riep ze. ‘Wil je mee naar de Grote Vergadering?’

Gaaiveder dook op uit de spleet achter in het medicijnhol,

waar hij de overgebleven kruidenvoorraad aan het controleren was. 'Ik denk het wel', mompelde hij, niet echt enthousiast. 'Als je zeker weet dat je het hier alleen redt.'

'Ik redde me al voordat jij ter wereld kwam', bracht Loofpoel hem vinnig in herinnering. 'Ik zal de gewonde krijgers controleren, en ik wil Bloesemval in het oog houden. Haar kits kunnen nu elke dag geboren worden.'

'Oké', mauwde Gaaiveder. 'Kom mee, Elshart. Laten we eens kijken of Eenster een excuus heeft voor zijn plotselinge aftocht.'

De zon was onder en de holte van steen was met schemering gevuld toen Elshart Gaaiveder naar buiten volgde, de open plek op. De andere katten die mee zouden gaan naar het vergadereiland kwamen ook uit hun hol tevoorschijn om zich bij Braamster te voegen. De Clancommandant, Kwiklicht, stond al te wachten, samen met Leeuwvlam en Duifvleugel. Ze hadden alle drie lichte verwondingen aan het gevecht van die ochtend overgehouden. Molsnor, Elsharts vroegere mentor, stond naast zijn zus, Kersenval. Hij had een fikse snee op zijn rug en Kersenvals staart was met spinrag verbonden. Vonkvacht, die een stuk vacht op haar schouder miste, holde naar hen toe.

We zijn echt een gehavende groep, dacht Elshart. Een gehavende Clan ...

Terwijl hij de open plek overstak, zag Elshart de drie oudsten uit hun hol tevoorschijn komen. Grijsstreep en Millie gingen op weg naar de menigte katten rond Braamster,